

8.6 pielikums. Definīcijas

1. Apbūve – teritorijā izvietotu esošu vai plānotu ēku, inženierbūvju, inženierkomunikāciju un labiekārtojuma elementu kopums;
2. Apbūves blīvums- apbūvētās teritorijas (visu ēku apbūves laukuma summa) attiecība pret zemes vienības platību attiecīgajā funkcionālajā zonā. To izsaka procentos un aprēķina, izmantojot šādu formulu:

$$A = \frac{L \times 100}{Z} \% , \text{ kur}$$

A – apbūves blīvums (procentos);

L – visu ēku apbūves laukumu summa (m²);

Z – zemes vienības platība attiecīgajā funkcionālajā zonā (m²).

3. Apbūves intensitāte- ēku virszemes stāvu platības summas attiecība pret zemes vienības platību attiecīgajā funkcionālajā zonā. To izsaka procentos un aprēķina, izmantojot šādu formulu:

$$I = \frac{S}{Z} \times 100 \% , \text{ kur}$$

I – apbūves intensitāte (procentos);

S – visu ēku virszemes stāvu platību summa (m²);

Z – zemes vienības platība attiecīgajā funkcionālajā zonā (m²).

4. Apbūves parametri – skaitliskie rādītāji, kas raksturo apbūves izvietojumu un apjomu noteiktā teritorijā (piemēram, kvartālā vai zemes vienībā);
5. Apstādījumi – iekoptas un mākslīgi apaudzētas dabas teritorijas (piemēram, parki, dārzi, skvēri, alejas, koku rindas, ielu un ceļu stādījumi);
6. Ārtelpas elementi – objekti, kas izvietoti ārpus ēkām, paredzēti labiekārtojumam un teritorijas funkciju uzlabošanai (piemēram, skulptūras, strūklakas, apgaismojuma laternas, nožogojumi, rotaļu laukumi, reklāmas un informācijas zīmes);
7. Brīvā zaļā teritorija- zemes vienības neapbūvētā platība, un to aprēķina, izmantojot šādu formulu:

$$B = (Z - L1 - L2 - L3), \text{ kur}$$

B – brīvā zaļā teritorija (m²);

Z – zemes vienības platība (m²);

L1 – visu ēku apbūves laukumu summa (m²);

L2 – piebraucamo ceļu aizņemtā platība (m²);

L3 – autostāvvietu aizņemtā platība (m²).

8. Brīvās zaļās teritorijas rādītājs- to nosaka procentos kā brīvās zaļās teritorijas attiecību pret visu apbūvēto teritoriju summu un aprēķina, izmantojot šādu formulu:

$$b = \frac{B}{Z} \times 100 \% , \text{ kur}$$

b – brīvās zaļās teritorijas rādītājs (procentos);

B – brīvā zaļā teritorija (m²);

Z – zemes vienības platība (m²).

9. Būvlaide – projektētā līnija, kas nosaka minimālo attālumu starp ielas sarkano līniju un tuvāko virszemes būvi (pilsētās un ciemos) vai autoceļa aizsargjoslu un tuvāko virszemes būvi (lauku teritorijās);
10. Daudzstāvu apbūve – apbūve, kurā virszemes stāvu skaits ir četri un vairāk stāvu;
11. Dižkoks- aizsargājams, vietējo un citzemju sugu koks (koki, kuru apkārtmērs 1,3 metru augstumā virs koka sakņu kakla vai augstums nav mazāks par MK 2010. gada 16. marta noteikumos Nr. 426 “Īpaši aizsargājamo dabas teritoriju vispārējie aizsardzības un izmantošanas noteikumi” 2.pielikumā minētajiem izmēriem) un teritoriju ap kokiem vainagu projekcijas platībā, kā arī 10 metru platā joslā no tās (mērot no aizsargājamā koka vainaga projekcijas ārējās malas);
12. Galvenā izmantošana – teritorijas izmantošanas veids, kas ir dominējošs funkcionālajā zonā;
13. Funkcionālā zona – pilsētas, ciema vai lauku teritorijas daļa ar definētām robežām, kurai teritorijas plānojumā vai lokālpļānojumā noteikti atļautie izmantošanas veidi un apbūves parametri;
14. Iedibinātā būvlaide – ielas frontāla līnija, ko veido esošā apbūve, ja attiecīgā kvartāla robežās vismaz 50 % ēku atrodas uz šīs līnijas;
15. Inženiertehniskā teritorijas sagatavošana – inženiertehnisko pasākumu komplekss, ko veic, lai noteiktā teritorijā būtu tehniski iespējams veikt būvniecību;
16. Izmantošanas veids – teritorijas izmantošanas, saimnieciskās darbības, būvju un zemes izmantošanas kopums, kas noteikts teritorijas plānojumā, lokālpļānojumā un detālpļānojumā. Ja pie teritorijas galvenajiem un papildizmantošanas veidiem nav noteikts izmantošanas veida apraksts, tas tiek piemērots atbilstoši Ministru kabineta 30.04.2013. noteikumu Nr.240 “Vispārīgie teritorijas plānošanas, izmantošanas un apbūves noteikumi” 3.pielikumam “Teritorijas izmantošanas veidu klasifikators” (skat. šo noteikumu 1. pielikumu);
17. Īslaicīgas lietošanas būve – būve, kuras ekspluatācijas laiks nav ilgāks par pieciem gadiem un kas jānojauc līdz minētā termiņa beigām;
18. Kempings – teritorija, kas sagatavota un labiekārtota telšu, pārvietojamu mājiņu, treileru un citu vieglas konstrukcijas būvju un objektu izvietošanai un paredzēta viesu izmitināšanai;
19. Krastmala – teritorija ūdensobjektu krastā un tā tuvumā, kurā nodrošināta publiska piekļuve un publiskas funkcijas;
20. Kvartāls – pilsētas vai ciema teritorija, ko pa perimetru norobežo ielas, zemes vienību robežas, meži, ūdeņi vai, ja nav izveidojusies ielu struktūra, kādi citi dabiski šķēršļi;
21. Laukums – teritorija, ko izmanto sabiedriskiem nolūkiem, tai skaitā publiskiem pasākumiem, un kur var būt ierobežota transporta satiksme;
22. Mazstāvu apbūve – apbūve, kurā virszemes stāvu skaits nepārsniedz trīs stāvus;
23. Mēslošanas līdzeklis – jebkura viela, kurā ir slāpekļa savienojums vai savienojumi un kuru lieto, lai uzlabotu augu barošanās apstākļus (arī kūtsmēsli, zivjaudzētavu atliekas, notekūdeņu dūņas un biogāzes ražotnes fermentācijas atliekas – digestāts (turpmāk – fermentācijas atliekas));
24. Sarkanā līnija- līnija, kas norobežo ielas vai piebrauktuves (arī inženierkomunikāciju koridoru) izbūvei nepieciešamo teritoriju, kurā nekustamā īpašuma lietošanas tiesības aprobežotas saskaņā ar normatīvajiem aktiem, no apbūvējamās vai citādā veidā izmantojamās teritorijas.
25. Stāvvietā – viena transportlīdzekļa novietošanai paredzēta un šim nolūkam iekārtota (izbūvēta) platība zemes vienībā, ēkā vai publiskajā auto novietnē;
26. Pagalms – ēkai vai ēku grupai piegulošā teritorija ar dažādiem labiekārtojuma un apstādījumu elementiem.
27. Papildizmantošana – teritorijas izmantošanas veids, kas ir pakārtots funkcionālajā zonā noteiktajam galvenajam izmantošanas veidam, to uzlabo vai veicina;
28. Publiskā ārtelpa – sabiedrībai pieejamas teritorijas un telpa, ko veido ielas, bulvāri, laukumi, parki, dārzi, skvēri, pagalmi, krastmalas, pasāžas, promenādes un citas vietas, kas nodotas publiskai lietošanai neatkarīgi no to īpašuma piederības;
29. Publiskiem mērķiem paredzēta teritorija – teritorija, kas nepieciešama publisko objektu – izglītības, veselības, sociālās aprūpes un kultūras iestāžu – izvietošanai, kā arī publiskās ārtelpas, kas paredzētas, piemēram, ielu, ceļu un laukumu izveidošanai;
30. Transporta infrastruktūra – būvju komplekss, kas ietver visu veidu transportam nepieciešamos objektus un to teritorijas – ielas, ceļus, tuneļus, viaduktus, satiksmes pārvadus, dzelzceļus ar dzelzceļa stacijām, jūras un upju ostas, lidostas, kanālus – kā arī citus to izmantošanai un uzturēšanai nepieciešamos objektus un sastāvdaļas;

31. Transportlīdzekļu novietne - teritorija, būve vai būves daļa transportlīdzekļu novietošanai. Novietnē ietilpst transportlīdzekļu stāvvietas, piebraucamie ceļi un vertikālās komunikācijas (rampas). Ir šādas novietnes:
 - 31.1. segta autonovietne (garāža) – stāvvietas transportlīdzekļu novietošanai šim nolūkam izbūvētā ēkā vai ēkas daļā;
 - 31.2. stāvlaukums – transportlīdzekļu novietošanai izbūvēts un ierīkots laukums, ietverot iebrauktuves un labiekārtojumu;
 - 31.3. velonovietne – teritorija, būve vai būves daļa, kas izbūvēta vai ierīkota velosipēdu novietošanai.
32. Vēja parks – vienotā sistēmā saslēgtu piecu vai vairāk vēja elektrostaciju grupa, kurā atsevišķas vēja elektrostacijas ir izvietotas ne tālāk kā 2 km attālumā cita no citas;
33. Universālā dizains- ēku un citu būvju projektēšana, mēbeļu, vides labiekārtojuma elementu un citu funkcionālu priekšmetu un iekārtu izgatavošana, ņemot vērā visu iespējamo lietotāju vajadzības, lai šos izstrādājumus un būves nevajadzētu pielāgot cilvēkiem ar īpašām vajadzībām un citiem lietotājiem.
34. Vides pieejamība – iespēja jebkuram cilvēkam neatkarīgi no vecuma un fiziskām spējām brīvi un patstāvīgi piekļūt un pārvietoties vidē, atbilstoši būves vai telpas funkcijai.